

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
 Ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
 Πεύση δὲ χάριμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
 Προιάμου γὰρ ἠρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

215 Πῶς φής; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας. 275

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

Χαρά μ' ὑφέσπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

220 Ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ. 280

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα δ' ὀνειρώων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Παιδὸς νέας ὡς κάστ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

225 Ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; 285

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἦφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρᾶς

211. ΑΓΓΕΛ. (ΦΥΛ.) 213. ΑΓΓΕΛ. et 214. ΚΛΥΤ.; sic porro.
 218. φρονοῦσης. 219. ἐστιν — f. τί γάρ; τ. πιστόν ἐστι —; 223, f.
 ἐπίαινεν 229. v. ἀγγέλου